

تَوْبَةُ النَّعَلِ

الدرس الثامن

فِي شِعَارِ النَّاصِحِينَا
بَرَزَ النَّعَلُ يَوْمًا

فَمَشَى فِي الْأَرْضِ يَنْصَحُ وَ يَسْبُطُ الْمَاكِرِينَا*

وَيَقُولُ الْحَمْدُ لِلَّهِ ...
هِيَ إِلَهُ الْعَالَمِينَا
فَهُوَ كَهْفُ التَّائِبِينَا
يَا عَبَادَ اللَّهِ تَوَبُوا
إِصْلَاهُ الصُّبْحِ فِينَا
وَأَطْلُبُوا الدِّيْكَ يُؤَذِّنَ

فَذَهَبُوا إِلَى الدِّيْكِ، فَقَالَ :
بَلَّغُوا النَّعَلَ عَنِّي * عَنْ جُودِي * الصَّالِحِينَا
عَنْ ذَوِي التَّيْجَانِ مِنْ دَخْلُوا الْبَطْنَ * اللَّعِينَا
إِنَّهُمْ قَالُوا وَ حَيْرُوا ... قَوْلُ قَوْلُ الْعَارِفِينَا :
مُحْكَمٌ * مَنْ طَنَ يَوْمًا أَنَّ لِلنَّعَلِ دِينًا

أحمد شوقي (بتصرفٍ)

در تابلوی زیر به کلمه «کتاب» و حرکت آن توجه کنید :

﴿ذلِكَ الْكِتابُ لَا رِبٌّ لَّهُ فِيهِ﴾
 ﴿وَأَثْرَلَ مَعَهُمُ الْكِتابَ بِالْحُقْقِ﴾
 ﴿مَا فَرَّطْنَا فِي الْكِتابِ مِنْ شَيْءٍ﴾

برخی کلمات در زبان عربی با **تغییر موقعیت** در جمله، حرکت حرف آخر شان تغییر می کند و تعدادی نیز در همه موقعیت ها، حرکت حرف آخر شان ثابت می ماند.

نام‌گذاری

به کلماتی که حرکت حرف آخر آن ها با تغییر موقعیت تغییر کند، «**مُعْرِبٌ**» گویند.

به کلماتی که حرکت حرف آخر آن ها در هر موقعیتی ثابت بماند، «**مَبْنِيٌّ**» گویند.

از خود سؤال کنید :

حرکت کدام حرف معیار تشخیص معرف و مبني است؟

به نظر شما مستقّاتی که تاکنون خوانده ایم جزء کلمات معرف هستند یا مبني؟

مصطلحات

آیا با حرکت‌های «ضمه»، «فتحه»، «كسره» و نیز «سکون» آشنا هستیم؟
آیا تفاوت حرکت آخر کلماتی مانند: «نَحْنُ»، «هُوَ»، «هُؤلَاءِ» و نیز «أُكْتُبُ» را تشخیص می‌دهیم؟

کلمات مبني را بر اساس حرکت آخر آن‌ها (حرکت حرف لام الفعل) چنین می‌نامیم:

مبني بر فتح (هُوَ) مبني بر ضم (نَحْنُ) مبني بر كسر (هُؤلَاءِ) مبني بر سکون (أُكْتُبُ)

اما

برای نام‌گذاری حرکات در آخر کلمات «عرب» از اصطلاحات دیگری استفاده می‌کنیم.

جزم جر نصب رفع

اعراب آخر کلمات معرب دارای چهار حالت است.

رفع و علامت آن ضمه است؛ مانند: الحسنة، حَسَنَةً

نصب و علامت آن فتحه است؛ مانند: الصادق، صَادِقًاً

جر و علامت آن كسره است؛ مانند: الاجتهد، اجتَهَد

جزم و علامت آن سکون است؛ مانند: لا تَكُذِّبْ

در زبان فارسی نیز گاهی حرکت حرف آخر کلمه تغییر می‌کند.
به حرکت کلمه «گل» در ترکیب «گل سرخ» دقّت کید.

کلمات معرب را بر اساس حرکت آخر آن‌ها چنین می‌نامیم:

مرفوع، منصوب، مجرور و مجرزوم.

کلمات معرب و مبني

ضمير، اسم اشاره، موصول، استفهام

مبني

اسم

بیشتر اسمها (به جز اسم‌های مبني)

معرب

ماضي، أمر

مبني

فعل

مضارع

معرب

تمام حروف

مبني

حرف

در فعل مضارع دو صيغه جمع مؤنث نيز مبني است.

كلمات مبني كه به الف ختم

مي شوند؛ مانند :

علي، إلى، حتى ...

مبني بر سكون هستند.

از خود سؤال کنید:

كلمات زبان عربى بیشتر معربند يا مبني؟

كلمات مبني كه به «باء» ساكن ختم

شوند، مانند :

في، الّذى، الّتى ...

مبني بر سكون هستند.

براي کدام يك از كلمات انتظار تغيير حرکت حرفا آخر را نداريد؟

آيا مى دانيد چرا يادگيري بحث معرب و مبني مهم است؟

تمارين

التمرين الأول

اجعل الكلمات التي تحتها خط في مكان مناسب من الجدول :
(الف) :

١- العاقيل مِنْ وَعَظَّمَهُ التَّجَارِبُ.

٢- هل يسْجُحُ الَّذِينَ لَا يَدْرُسُونَ؟

٣- هم وَجَدُوا طَرِيقَةً لِحَلِّ هَذِهِ الْمُشَكَّلَةِ.

٤- نَحْنُ ذَرَسْنَا وَنَجَحْنَا فِي الْإِمْتَحَانِ.

المبني					الاسم	ال فعل	الحرف
على السكون	على النَّكْر	على النَّفْع	على الفَضْمَة				

(ب) :

١- وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيًّا.

٢- لَا تَنْكَاسْلُ فَإِنَّ طَرِيقَ الْعِزَّ صَعْبٌ.

٣- هَلْ يَعْتَمِدُ^{*} الْعَاقِلُ عَلَى الْجَاهِلِ؟

العرب					الاسم	ال فعل
المجزوم	المجرور	المنصوب	المرفع			
-						
	-					

التمرين الثاني

صل كلًّا لِكلمة في العمود الأولِ بما يناسبها من العمود الثاني :

موصولٌ خاصٌ و مبنيٌ على السكون .

كيف

فعل مضارع مرفوع و معرب .

أدرس

ضميرٌ منفصلٌ مرفوعٌ و مبنيٌ على الفتحِ .

هؤلاء

اسمُ استفهامٍ و مبنيٌ على الفتحِ .

هي

فعلٌ أمرٌ و مبنيٌ على السكونِ .

الذى

اسمٌ إشارةٌ و مبنيٌ على الكسرِ .

يعلم

التمرين الثالث

عين الصحيح في ترجمة العبارات التالية :

١- ﴿أَوْلَئِكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَأَوْلَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ﴾ (بقرة / ١٧٧)

آنان کسانی اند که راست گفتند و آنان همان پرهیزگارانند.
اینان که راست می گویند؛ همان پرهیزگارانند.

٢- ﴿فَاضْبِرْ عَلَى مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ﴾ (طه / ١٣٠)

پس بر آنچه می گویند، بی تابی مکن، آنان به ستایش پروردگارت تسبیح گویند.
پس بر آنچه می گویند، شکیبا باش، و به ستایش پروردگارت تسبیح گویی.

٣- ﴿إِنِّي لِمَا أَنْزَلْتَ إِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ﴾ (فصل / ٢٤)

همانا من به آنچه از نیکی به سویم فرستی، نیازمندم.
همانا من به آنچه نفرستادی از خوبی ها نیازمندم.

□ در زبان فارسی، فعل معمولاً در آخر جمله قرار می‌گیرد، و حال آن که در عربی، فعل معمولاً ابتدای جمله می‌آید.

□ در ترجمه اسم‌هایی که دارای تنوین هستند، گاهی «ی» (وحدت یا نکره) اضافه می‌کنیم:
کتابُ : کتابی

اشکالات ترجمه فارسی متن زیر را اصلاح کنید:

مهرُ الْبُومَةِ

تَشْكُنُ بُومَةٌ فِي خَرِبَةٍ مِنْ خَرَابَاتِ الْبَصْرَةِ. فَقَصَدَتْ تَرَوِيجَ وَلَدِهَا بِإِحْدَى بَنَاتِ الْمُوْصَلِ. فَرَفَضَتْ بُومَةُ الْمُوْصَلِ وَقَالَتْ :

محبّت جغد

جغدی در خانه‌ای از خانه‌های بصره زندگی می‌کند. [جغد] خواست پرسش را به ازدواج يکی از دختران موصل درآورد. جغد موصل مخالفت کرد و فریاد زد :

إِنَّ الْبَصْرَةَ بَلْدَةٌ كَبِيرَةٌ وَمَعْمُورَةٌ وَلَذُكِ لَا يَقْدِرُ دَفْعَ مَهْرِ بِنْتِي وَهُوَ عَشَرَةُ يُبُوتٍ خَرِبَةٍ.
بی گمان بصره شهر شلوغ و آبادی است و پسرت نمی‌تواند مهر دخترم را که ده مغازه ویرانه است بپذیرد.

فقالت بومه البصرة : نعم. هو الان لا یقدِر دفع هذا المهر ولكن إذا بقيت حکومه مولانا الحاکم
«حَفَظَهُ اللَّهُ لِمُدَّةِ سَيِّةٍ»

جغد بصره گفت : آری، او اکنون نمی‌تواند این مهر را نهیه کند ولی اگر حکومت سرورمان،
حاکم «خدا او را حفظ کند» برای مدت دو سال دیگر بماند؛
فأَنَا أَضْمَنُ لَكِ الْفَ بَيْتٍ خَرِبٍ لِمَهْرِ بِنْتِكَ.
من برای مهر دخترت هزار خانه ویرانه را تضمين خواهم کرد.

الف

در آیات زیر سه کلمه از یک ریشه هستند، آن‌ها در مربع‌های خالی بنویسید و جاهای خالی را پرکنید:

(بقرة / ٢٦٤)

۱- ﴿لَا تُبْطِلُوا صَدَقَاتِكُمْ بِالْمَنَنِ وَالْأَذَى﴾

- صدقه‌های خویش را با گذاشت و آزاررساندن باطل نکنید.

(فُصلَت / ٨)

۲- ﴿لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ﴾

- برای آن‌ها پاداشی بی..... است.

(يوسف / ٩٠)

۳- ﴿قَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا﴾

- خداوند بر ما نهاده است.

ب

کدام جمله یانگر مفهوم آیه زیر است؟

﴿لَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً إِلَى عُنْقِكَ وَ لَا تَبْسُطْهَا كُلَّ الْبَسْطِ﴾

الابتعاد عن الإفراط والتغريط في الإنفاق

عدم الإسراف في الإنفاق

عدم التحسر على الذinia

الابتعاد عن التكاسل

به نظر شما درس عربی با چه درس‌هایی ارتباط بیشتری دارد؟

عربی را آن‌گونه بخوانیم که ما را در فهم درس‌های دیگر کم کند.

برای فهم بهتر قسمت «بیاموزیم» در کتاب ادبیات فارسی ۱ و ۲، فهم بهتر مطالب کتاب عربی ضروری است!

برخی قسمت‌های کتاب ادبیات فارسی ۱ و ۲، همچون بحث ضمیر را با همین بحث در کتاب عربی مقایسه کنید.

متنون کتاب زبان فارسی ۱ و ۲ بر توانایی در زمینه ترجمه متنون عربی به فارسی می‌افزاید.

در مورد خدمات ایرانیان به زبان عربی در زمینه‌های صرف، نحو، بلاغت و لغت چه می‌دانیم؟

در ماده نامه دیواری خود راجع به این شعر حافظ مطلبی بنویسید:

اگرچه عَرَضٌ هنر بیش بار بی ادبی است
زبان خموش ولیکن دهان براز عربی است